Zbornik sudske prakse

10. lipnja 2015.*

„Žig Zajednice – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Zajednice AGRI.CAPITAL – Raniji verbalni žigovi Zajednice AgriCapital i AGRICAPITAL – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje sličnosti usluga – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009“

U predmetu T-514/13,

AgriCapital Corp., sa sjedištem u New Yorku (Sjedinjene Američke Države), koji zastupaju P. Meyer i M. Gramsch, *avocats*,

tužitelj,

protiv

Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), koji zastupa P. Geroulakos, u svojstvu agenta,

tuženika,

druga strana u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent pred Općim sudom, bio je:

agri.capital GmbH, sa sjedištem u Münsteru (Njemačka), koji zastupa A. Nordemann-Schiffel, *avocat*,

povodom tužbe podnesene protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 10. srpnja 2013. (predmet R 2236/2012-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između AgriCapitala Corp. i agri.capitala GmbH,

OPĆI SUD (osmo vijeće),

u sastavu: D. Gratsias, predsjednik, M. Kancheva (izvjestiteljica) i C. Wetter, suci,

tajnik: J. Weychert, administratorica,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 23. rujna 2013.,

uzimajući u obzir OHIM-ov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 17. prosinca 2013.,

uzimajući u obzir intervenijentov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 6. siječnja 2014.,

uzimajući u obzir repliku podnesenu tajništvu Općeg suda 24. travnja 2014.,

nakon rasprave održane 10. prosinca 2014.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

Okolnosti spora

1 Dana 4. lipnja 2009. intervenijent agri.capital GmbH podnio je prijavu za registraciju žiga Zajednice Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).

2 Žig za koji je podnesena prijava za registraciju jest verbalni znak AGRI.CAPITAL.

3 Usluge za koje je zatražena registracija – nakon provedenog sužavanja u postupku pred OHIM-om – osobito pripadaju u razred 36. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, i odgovaraju sljedećem opisu:

„Usluge developera nekretninskih projekata, i to posebno one koje se odnose na postrojenja za proizvodnju i distribuciju električne i toplinske energije iz obnovljivih izvora; razvoj koncepata iskorištavanja (sklapanje ugovora o upravljanju infrastrukturama); upravljanje nekretninama; upravljanje zemljištima; upravljanje nekretninama i posredovanje u nekretninama; iznajmljivanje nekretnina i leasing nekretnina (usluge rukovoditelja zgrada); poslovi upravljanja nekretninama; iznajmljivanje poljoprivrednih gospodarstava; navedene usluge koje nisu povezane s izdavačkim uslugama i/ili izdavačkim proizvodima.“

4 Prijava žiga Zajednice objavljena je u *Glasniku žigova Zajednice* br. 59/2009 od 14. prosinca 2009.

5 Dana 12. ožujka 2010. tužitelj AgriCapital Corp. na temelju članka 41. Uredbe br. 207/2009 podnio je prigovor protiv zatražene registracije žiga za sve usluge iz razreda 36.

6 Prigovor se temeljio na sljedećim ranijim žigovima Zajednice:

— verbalnom žigu Zajednice AgriCapital, registriranom 24. kolovoza 2007. pod brojem 6192322;

— verbalnom žigu Zajednice AGRICAPITAL, registriranom 7. srpnja 2006. pod brojem 4589339.

7 Usluge za koje je raniji verbalni žig Zajednice AgriCapital bio registriran pripadaju u razred 36. i odgovaraju sljedećem opisu: „Financijski poslovi; savjetovanje u vezi s financijama“.

8 Usluge za koje je raniji verbalni žig Zajednice AGRICAPITAL bio registriran također pripadaju u razred 36. i odgovaraju sljedećem opisu: „Usluge savjetovanja i ulaganja u bankarstvu koje su namijenjene poduzetnicima u poljoprivrednom sektoru“.

9 Razlozi navedeni u potporu prigovoru bili su oni iz članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

10 Odlukom od 2. listopada 2012. Odjel za prigovore OHIM-a odbio je prigovor, s obrazloženjem da su usluge na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju različite od onih na koje se odnosi raniji žig, koje pripadaju u razred 36., tako da nije ispunjen jedan od uvjeta za primjenu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, odnosno uvjet istovjetnosti ili sličnosti usluga.

11 Dana 3. prosinca 2012. tužitelj je na temelju članaka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009 OHIM-u podnio žalbu protiv odluke Odjela za prigovore.

12 Odlukom od 10. srpnja 2013. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) drugo žalbeno vijeće OHIM-a odbilo je žalbu te je naložilo tužitelju plaćanje 850 eura troškova koji su podnositelju zahtjeva nastali u postupku pred OHIM-om povodom prigovora i žalbe. Posebno, vijeće je ocijenilo da je relevantna javnost prosječan potrošač u svim državama članicama Europske unije. Vijeće je također ocijenilo da on može imati visok stupanj pažnje, s obzirom na visoke iznose koji su predmet financijskih i nekretninskih transakcija. Vijeće je, nadalje, usporedilo usluge na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju, koje su sadržane u razredu 36., s onima za koje su bili registrirani raniji žigovi. Nakon provođenja te usporedbe, vijeće je zaključilo da usluge koje pripadaju u razred 36. na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju i one na koje se odnosi raniji žigovi nisu slične. Stoga je ocijenilo da, s obzirom na to da nije bio ispunjen jedan od uvjeta za primjenu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, nije mogla postojati vjerojatnost dovođenja u zabludu između žiga za koji je podnesena prijava za registraciju i ranijih žigova u smislu te odredbe.

Zahtjevi stranaka

13 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

— naloži OHIM-u snošenje troškova.

14 OHIM i intervenijent od Općeg suda zahtijevaju da:

— odbije tužbu;

— naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Dopuštenost dokumenata koje je tužitelj podnio na raspravi

15 Tužitelj je na raspravi od Općeg suda zatražio da mu dopusti podnošenje pisma elektroničke pošte od 21. listopada 2014. koje mu je uputio organizator konferencije, kako bi dokazao da u žigu za koji je podnesena prijava za registraciju točka između pojmova „agri“ i „capital“ nije dovoljna da se otkloni vjerojatnost dovođenja u zabludu između potonjeg i ranijeg tužiteljeva žiga AgriCapital.

16 OHIM je istaknuo prigovor nedopuštenosti tog dokumenta, s obrazloženjem da je nepravodobno podnesen i da se slijedom toga ni OHIM ni Opći sud nisu mogli upoznati s njegovim sadržajem.

17 Opći sud upoznao se sa sadržajem dokumenta na raspravi, s time da nije odmah donio odluku o njegovoj dopuštenosti.

18 U tom pogledu valja navesti da se taj dokument, koji je prvi put predočen pred Općim sudom, ne može uzeti u razmatranje. U stvari, tužbom koja je podnesena Općem sudu traži se preispitivanje zakonitosti odluka žalbenih vijeća OHIM-a u smislu članka 65. Uredbe br. 207/2009 te zadaća Općeg suda nije preispitivanje činjenica s obzirom na dokumente koji su prvi put predočeni u postupku koji se pred njim vodi. Stoga navedeni dokument valja odbiti i pritom nije potrebno ispitati njegovu dokaznu snagu (vidjeti u tom smislu presudu od 24. studenoga 2005., Sadas/OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR I FELICIE), T-346/04, Zb., EU:T:2005:420, t. 19. i navedenu sudsku praksu)..

Meritum

19 U prilog tužbi tužitelj navodi samo jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

20 Tužitelj u biti prigovara žalbenom vijeću OHIM-a to što je smatralo da usluge iz razreda 36. na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju nisu slične uslugama na koje se odnose raniji žigovi. Tužitelj posebno smatra da, sukladno sudskoj praksi, za ocjenu sličnosti usluga valja osobito voditi računa o njihovu konkurentnom ili komplementarnom karakteru kao i o njihovim distribucijskim kanalima. U konkretnom slučaju žalbeno je vijeće, s jedne strane, previdjelo komplementarnost između „usluga poduzetnika“, „upravljanja nekretninama i posredovanja u nekretninama“ kao i „razvoja koncepata iskorištavanja“, na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju, te „financijskih usluga“ kao i „usluga savjetovanja i ulaganja u bankarstvu koje su namijenjene poduzetnicima u poljoprivrednom sektoru“, na koje se odnose raniji žigovi, te, s druge strane, pogrešno isključilo mogućnost da se te usluge mogu nuditi istim distribucijskim kanalima. Tužitelj ističe da je slijedom toga, s obzirom na razlikovni karakter ranijih žigova kao i vizualnu sličnost i fonetsku istovjetnost suprotstavljenih žigova, žalbeno vijeće OHIM-a prekršilo članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 time što je zaključilo da ne postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu između navedenih žigova u smislu te odredbe.

21 Uvodno valja podsjetiti da se, sukladno članku 8. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 207/2009, na temelju prigovora nositelja ranijeg žiga, žig za koji je podnesena prijava neće registrirati ako zbog njegove istovjetnosti ili sličnosti s ranijim žigom i istovjetnosti ili sličnosti proizvoda ili usluga obuhvaćenih tim žigovima postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu na državnom području na kojem je zaštićen raniji žig. Vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u svezu s ranijim žigom.

22 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, opasnost da bi javnost mogla povjerovati da predmetni proizvodi ili usluge potječu od istog poduzetnika ili od poduzetnika koji su gospodarski povezani predstavlja vjerojatnost dovođenja u zabludu. Prema toj sudskoj praksi, vjerojatnost dovođenja u zabludu mora se sveobuhvatno ocijeniti prema tome kako relevantna javnost percipira znakove i predmetne proizvode ili usluge, vodeći računa o svim relevantnim čimbenicima konkretnog slučaja, osobito o međuovisnosti sličnosti znakova i sličnosti označenih proizvoda ili usluga (vidjeti presudu od 9. srpnja 2003., Laboratorios RTB/OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Zb., EU:T:2003:199, t. 30. do 33. i navedenu sudsku praksu)..

23 Ta sveobuhvatna ocjena podrazumijeva određenu međuovisnost čimbenika koji su uzeti u obzir. Stoga se nizak stupanj sličnosti obuhvaćenih proizvoda ili usluga može kompenzirati višim stupnjem sličnosti žigova, kao i obrnuto (presude od 13. rujna 2007., Il Ponte Finanziaria/OHIM, C-234/06 P, Zb., EU:C:2007:514, t. 48. i GIORGIO BEVERLY HILLS, t. 22. *supra*, EU:T:2003:199, t. 32.).

24 Za potrebe primjene članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, vjerojatnost dovođenja u zabludu istodobno pretpostavlja istovjetnost ili sličnost suprotstavljenih žigova te istovjetnost ili sličnost proizvoda ili usluga koje oni obuhvaćaju. Riječ je o kumulativnim uvjetima (vidjeti presudu od 22. siječnja 2009., Commercy/OHIM – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Zb., EU:T:2009:14, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

25 Upravo s obzirom na ta razmatranja valja ispitati je li žalbeno vijeće OHIM-a pravilno zaključilo da ne postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu između suprotstavljenih žigova.

Relevantna javnost

26 Sukladno sudskoj praksi, u okviru sveobuhvatne ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu valja uzeti u obzir prosječnog potrošača predmetne kategorije proizvoda koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću. Isto tako valja uzeti u obzir činjenicu da stupanj pažnje prosječnog potrošača može ovisiti o kategoriji predmetnih proizvoda ili usluga (vidjeti presudu od 13. veljače 2007., Mundipharma/OHIM – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Zb., EU:T:2007:46, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

27 Žalbeno vijeće OHIM-a u točki 16. pobijane odluke navelo je da su usluge koje su obuhvaćene suprotstavljenim žigovima namijenjene prosječnom potrošaču u svim državama članicama Unije, ali da on može imati visok stupanj pažnje s obzirom na visoke iznose koji su predmet financijskih ili nekretninskih transakcija.

28 Stranke ne osporavaju definiciju relevantne javnosti koju je u pobijanoj odluci dalo žalbeno vijeće OHIM-a. Nadalje, imajući u vidu u njoj izložena razmatranja, u ovom se predmetu ne treba dovesti u pitanje navedena definicija. Posebno u odnosu na bankarske i financijske usluge te usluge upravljanja nekretninama, koje općenito obuhvaćaju visoke iznose, valja navesti da će relevantna javnost imati visok stupanj pažnje (vidjeti u tom smislu presudu od 9. rujna 2011., BVR/OHIM – Austria Leasing (Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich), T-197/10, EU:T:2011:455, t. 20.).

Usporedba predmetnih usluga

29 Valja podsjetiti da pri ocjeni sličnosti usluga treba voditi računa o svim relevantnim čimbenicima koji obilježavaju odnos između tih usluga, među kojima je osobito njihova narav, namjena, korištenje kao i njihov konkurentan ili komplementaran karakter (presuda od 29. rujna 1998., Canon, C-39/97, Zb., EU:C:1998:442, t. 23.). U obzir se također mogu uzeti drugi čimbenici, kao što su distribucijski kanali predmetnih usluga (vidjeti u tom smislu presudu od 21. travnja 2005., Ampafrance/OHIM – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, Zb., EU:T:2005:140, t. 53.).

30 U tom pogledu najprije valja navesti da je radi usporedbe usluga na koje se odnose raniji žigovi s uslugama na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju žalbeno vijeće OHIM-a potonje razdijelilo u tri skupine, i to, kao prvo, na „usluge developera nekretninskih projekata, i to posebno one koje se odnose na postrojenja za proizvodnju i distribuciju električne i toplinske energije iz obnovljivih izvora; navedene usluge koje nisu povezane s izdavačkim uslugama i/ili izdavačkim proizvodima“, kao drugo, na [usluge] „upravljanja nekretninama i posredovanja u nekretninama; iznajmljivanja nekretnina i leasinga nekretnina (usluge rukovoditelja zgrada); poslove upravljanja nekretninama; iznajmljivanja poljoprivrednih gospodarstava; navedene usluge koje nisu povezane s izdavačkim uslugama i/ili izdavačkim proizvodima“, kao treće, na usluge „razvijanja koncepata iskorištavanja (sklapanje ugovora o upravljanju infrastrukturama); upravljanja nekretninama; upravljanja zemljištima; navedene usluge koje nisu povezane s izdavačkim uslugama i/ili izdavačkim proizvodima“.

31 Međutim, valja naglasiti da ta podjela odražava razliku u naravi, u namjeni i u korištenju između usluga na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju i da je tužitelj nije osporio. Stoga samo treba provjeriti je li žalbeno vijeće OHIM-a osnovano donijelo zaključak o nepostojanju sličnosti između usluga koje su obuhvaćene žigom za koji je podnesena prijava za registraciju, onako kako ih je vijeće podijelilo, i usluga na koje se odnose raniji žigovi.

– Nepostojanje sličnosti između „usluga upravljanja nekretninama i posredovanja u nekretninama“ i „financijskih usluga“

32 U točkama 23. do 28. pobijane odluke žalbeno vijeće OHIM-a najprije je definiralo „poslove upravljanja nekretninama“ tako da oni uključuju upravljanje nekretninama, usluge developera nekretninskih projekata i usluge procjene vrijednosti nekretnina, kao i savjetovanje i informiranje s tim u vezi. Te se usluge, prema žalbenom vijeću OHIM-a, sastoje uglavnom od pronalaženja nekretnine, njezina predstavljanja potencijalnim kupcima i od posredovanja, primjerice, pružajući pomoć ne samo kod kupnje, prodaje ili iznajmljivanja nekretnine već i sklapanjem ugovora između kupca i prodavatelja zgrade ili zemljišta. U usluge je, prema žalbenom vijeću OHIM-a, također uključeno iznajmljivanje poljoprivrednih gospodarstava tako da potpada pod širu kategoriju, s time da je najam ugovor kojim se neko dobro prenosi na neku osobu za određeno razdoblje, općenito u obliku iznajmljivanja. Vijeće je, nadalje, pobliže navelo da se „poslovi upravljanja nekretninama“ mogu također proširiti na kupnju nekretnina i na njihovu preprodaju radi dobitka.

33 Žalbeno vijeće OHIM-a nakon toga je navelo da ranije definirane „financijske usluge“ pružaju banke i kreditne organizacije, dok poslove upravljanja nekretninama općenito obavljaju agencije za nekretnine ili developeri nekretninskih projekata. Vijeće je također navelo da su te usluge detaljno uređene i da ih često moraju obavljaju različiti subjekti. Vijeće je iz toga zaključilo da potrošač percipira agente za nekretnine tako da su jasno odvojeni od banaka, financijskih institucija i osiguravajućih društava jer nude različite proizvode i usluge koji nisu zamjenjivi.

34 Žalbeno vijeće OHIM-a na kraju je navelo da, iako je za obavljanje „poslova upravljanja nekretninama“ nužno financiranje, to nije dovoljan dokaz o postojanju uske veze između tih poslova i „financijskih usluga“ te da, naposljetku, između njih postoji odnos koji je po naravi udaljen i posredan. U tom je pogledu vijeće pobliže navelo da, „iako je istina da financijsko savjetovanje može biti nužno za mnoge vrste kupnje (primjerice, kupnja dobra ili osnivanje poduzeća) i da pažljivi kupci mogu tražiti informacije kako bi osigurali kupnju ili osnivanje poduzeća, to ne znači da postojanje jednoga uvjetuje postojanje drugoga ili da potrošači misle da je odgovornost za te usluge na jednom te istom pružatelju usluga“.

35 Vijeće je iz toga zaključilo da su usluge „upravljanja nekretninama i posredovanja u nekretninama, iznajmljivanje nekretnina i leasing nekretnina (usluge rukovoditelja zgrada), poslovi upravljanja nekretninama, iznajmljivanje poljoprivrednih gospodarstava, navedene usluge koje nisu povezane s izdavačkim uslugama i/ili izdavačkim proizvodima“, na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju, različite od „financijskih usluga“, na koje se odnose tužiteljevi raniji žigovi.

36 Tužitelj prigovara žalbenom vijeću OHIM-a da se koncentriralo na nezamjenjivost usluga upravljanja i posredovanja u nekretninama s financijskim uslugama a da pritom nije ispitalo njihovu komplementarnost. U tom je pogledu istaknuo da je žalbeno vijeće OHIM-a preusko definiralo financijske usluge. On posebno smatra da je uobičajeno da banke i financijske organizacije nude nekretnine na prodaju, tako da to čine same ili posredstvom društva kćeri. To je navodno dokazano zajedničkim oglašavanjem tih dviju vrsta usluga. Slijedom toga, suprotno onome što smatra žalbeno vijeće OHIM-a, „usluge upravljanja nekretninama i posredovanja“ usko su povezane s „financijskim uslugama“ i stoga su komplementarne.

37 OHIM osporava tužiteljevu argumentaciju.

38 U tom je pogledu, kao prvo, već presuđeno da, u odnosu na narav, namjenu ili korištenje predmetnih usluga, financijske usluge nemaju istu narav, istu namjenu ili se ne koriste na isti način kao i usluge upravljanja nekretninama. U stvari, dok financijske usluge pružaju financijske institucije s ciljem upravljanja financijskim sredstvima svojih klijenata te se osobito sastoje od očuvanja deponiranih financijskih sredstava, od izdavanja financijskih sredstava, od odobravanja zajmova ili od operacija koje su različite financijske naravi, usluge upravljanja nekretninama sastoje se od usluga koje se odnose na

nekretninu, i to posebno od iznajmljivanja, kupnje, prodaje ili upravljanja dobrom (presuda od 11. srpnja 2013., Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones/OHIM – MIP Metro (METRO), T-197/12, EU:T:2013:375, t. 42.).

39 Slijedom navedenog, suprotno onome što ističe tužitelj, žalbeno vijeće OHIM-a nije preusko definiralo „financijske usluge“ na koje se odnose raniji žigovi.

40 Kao drugo, valja primijetiti da se, kao što je to navedeno u točki 34. ove presude, žalbeno vijeće OHIM-a nije ograničilo na ispitivanje zamjenjivosti „poslova upravljanja nekretninama“ i „financijskih usluga“, već je zapravo ispitalo njihovu komplementarnost.

41 Nadalje, valja navesti da se tužitelj, u potporu argumentaciji koja se odnosi na komplementarnost predmetnih usluga, ograničio na navod da je prodaja nekretnina usluga koju često nude financijske organizacije.

42 Međutim, kao što je to također već presuđeno, u odnosu na činjenicu da se predmetne usluge mogu naći u istim distribucijskim kanalima, valja naglasiti da se usluge upravljanja nekretninama u pravilu ne pružaju u istim poslovnim prostorima kao i financijske usluge (presuda METRO, t. 38. *supra*, EU:T:2013:375, t. 43.).

43 Dokumenti koje je tužitelj dostavio u upravnom postupku (prilog A5 tužbi) nisu dostatni za opovrgavanje tog navoda, s obzirom na to da se usluge upravljanja nekretninama koje obavljaju financijske institucije pružaju putem izdvojenih podružnica, tako da su financijski poslovi odvojeni od eventualnih poslova upravljanja nekretninama (presuda METRO, t. 38. *supra*, EU:T:2013:375, t. 45.).

44 Slijedom toga, žalbeno vijeće OHIM-a nije počinilo pogrešku kada je zaključilo da su usluge „upravljanja nekretninama i posredovanje u nekretninama, iznajmljivanje nekretnina i leasing nekretnina (usluge rukovoditelja zgrada); poslovi upravljanja nekretninama; iznajmljivanje poljoprivrednih gospodarstava; navedene usluge koje nisu povezane s izdavačkim uslugama i/ili izdavačkim proizvodima“, na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju, različite od „financijskih usluga“, na koje se odnose tužiteljevi raniji žigovi.

– Nepostojanje sličnosti „usluga developera nekretninskih projekata“ i „financijskih usluga“

45 U točkama 19. do 21. pobijane odluke žalbeno vijeće OHIM-a ocijenilo je da su usluge developera nekretninskih projekata poslovi s višestrukim aspektima koji obuhvaćaju djelatnosti od renoviranja postojećih nekretnina do kupnje slobodnih zemljišta i prodaje zemljišta ili uređenih čestica trećim osobama. Vijeće je također ocijenilo da iz teksta specifikacije zahtjeva za registraciju žiga Zajednice jasno proizlazi da se te usluge posebno odnose na postrojenja za proizvodnju i distribuciju električne i toplinske energije iz obnovljivih izvora.

46 S druge strane, žalbeno vijeće OHIM-a navelo je da se financijske usluge na koje se odnose raniji žigovi sastoje u pružanju svih usluga radi štednje ili postizanja poslovnog cilja koji se odnosi na primanje, zajam, promjenu, ulaganje i zaštitu novca, izdavanje novčanica i obavljanje drugih financijskih operacija. Žalbeno vijeće OHIM-a također je pobliže navelo da, dok pružatelji usluga na koje se odnose raniji žigovi mogu pružati usluge u području financiranja i izvođenja građevinskog projekta te da mnogobrojni projekti u poljoprivredno-industrijskom sektoru ovise o investicijama ili o financijskoj potpori, malo je vjerojatno da ti pružatelji usluga pružaju usluge koje su specifične za građevinskog poduzetnika, s obzirom na to da one zahtijevaju specifične tehničke sposobnosti ili posebna stručna znanja. Vijeće je iz toga zaključilo da su predmetne usluge različite s obzirom na svoju narav i namjenu.

47 Žalbeno vijeće OHIM-a također je navelo da predmetne usluge pripadaju u dva različita sektora, i to u nekretninski sektor, s jedne strane, i u financijski sektor, s druge strane, te da ih stoga ne pružaju isti poduzetnik ili povezani poduzetnici niti su im isti distribucijski kanali.

48 Tužitelj u bitnome tvrdi da postoji sličnost između usluga developera nekretninskih projekata, na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju, i financijskih usluga, na koje se odnose tužiteljevi raniji žigovi.

49 U stvari, njegov je stav da usluge developera nekretninskih projekata, na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju, uključuju aktivnost komercijalizacije koja se preklapa s financijskim uslugama, kao što su one na koje se odnose tužiteljevi raniji žigovi. To, smatra, proizlazi iz prakse developera nekretninskih projekata čija aktivnost uključuje traženje financiranja i koji svojim klijentima često daju savjete koji se odnose na financiranje nekretninskih projekata.

50 U svakom slučaju, tužitelj tvrdi da između usluga na koje se odnose suprotstavljeni žigovi postoji barem uska komplementarna veza, kao što to dokazuje i okolnost da poduzetnici koji pružaju financijske usluge sami ili posredstvom društava kćeri obavljaju poslove posredovanja u nekretninama, kao i sam tekst objašnjenja koje se odnosi na razred 36.

51 Tužitelj nadalje navodi da se, suprotno onome što tvrdi OHIM, usluge developera nekretninskih projekata, kao što su one na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju, ne ograničuju na „postrojenja za proizvodnju i distribuciju električne i toplinske energije iz obnovljivih izvora“. Tužitelj dodaje da takvo ograničenje u svakom slučaju nije uvjetovano postojanjem sličnosti između usluga koje su obuhvaćene žigom za koji je podnesena prijava za registraciju i onih na koje se odnosi raniji žig AGRICAPITAL, s obzirom na to da navedene usluge dopuštaju da se na isti način pribave nekretnine na kojima se mogu sagraditi i iskorištavati postrojenja za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora.

52 OHIM i intervenijent osporavaju tužiteljeve argumente.

53 U tom pogledu valja navesti da, kao što je na to pravilno upozorilo žalbeno vijeće OHIM-a, usluge developera nekretninskih projekata obuhvaćaju djelatnosti od renoviranja postojećih zgrada do kupnje slobodnih zemljišta i prodaje zemljišta ili uređenih čestica trećim osobama.

54 Ta aktivnost uključuje, kao što to tužitelj ističe, pronalaženje financiranja developera nekretninskih projekata kako bi kupio zgrade ili zemljišta. Međutim, to pronalaženje financiranja ne može se smatrati financijskom uslugom koju developer nekretninskih projekata izravno pruža svojim klijentima, koja je istovjetna aktivnosti posredovanja. U stvari, cilj pronalaženja financiranja developera nekretninskih projekata samo je to da mu omogući da u početnoj fazi izdrži trošak kupnje zgrada koje valja renovirati ili zemljišta koja valja urediti, prije nego što bude u mogućnosti u kasnijoj fazi prevaliti taj trošak na klijente kojima će prodati nekretninu koja će nastati u okviru programa izgradnje ili renovacije.

55 Ako je uobičajeno, kao što to tvrdi tužitelj, da developeri nekretninskih projekata svojim klijentima u okviru komercijalizacije nekretninskih projekata nude usluge koje se odnose na financiranje njihove kupnje, takvi se savjeti također ne mogu analizirati kao financijski savjeti, kao što su oni na koje se odnose tužiteljevi raniji žigovi. U stvari, takvi su savjeti usporedivi sa savjetima bilo kojeg prodavatelja dobra određene vrijednosti, kao što je to, primjerice, brod, trgovačka nematerijalna imovina ili umjetničko djelo, koji ih može pružati svojim klijentima u pogledu financijskog interesa koji mogu imati u stjecanju tog dobra. Prodavatelj koji daje takve savjete ne pruža time financijsku uslugu.

56 Štoviše, valja naglasiti da dokazni elementi koje je u potporu toj tvrdnji tužitelj podnio u upravnom postupku, koji se sastoje od preslika internetskih stranica društva za ulaganja specijaliziranog za nekretninski sektor, posrednika za kredite za kupnju nekretnine i stambene štedionice, nisu ni u kakvoj vezi s uslugama developera nekretninskih projekata (prilog A4 tužbi).

57 Također valja odbiti tužiteljevu tezu koja se odnosi na postojanje uske komplementarne veze između usluga na koje se odnose suprotstavljeni žigovi.

58 U tom pogledu valja podsjetiti da su, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, komplementarni proizvodi i usluge oni između kojih postoji uska veza u smislu da je jedan od njih nužan ili važan za upotrebu drugoga tako da potrošači mogu vjerovati da isto poduzeće proizvodi te proizvode ili pruža te usluge (presuda od 9. travnja 2014., Comsa/OHIM – COMSA (COMSA), T-144/12, EU:T:2014:197, t. 44. i navedena sudska praksa).

59 To znači da se komplementarne usluge mogu koristiti zajedno, što pretpostavlja da su upućene istoj javnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 12. srpnja 2012., Hand Held Products/OHIM – Orange Brand Services (DOLPHIN), T-361/11, EU:T:2012:377, t. 48. i navedenu sudsku praksu).

60 U predmetnom slučaju usluge developera nekretninskih projekata na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju i financijske usluge na koje se odnose tužiteljevi raniji žigovi upućene su prosječnom potrošaču na području Unije te ih potrošač može koristiti zajedno.

61 Osim toga, nije sporno da su u pogledu visine iznosa koji su redovito predmet transakcija u poslovima vezanima za nekretnine, financijske usluge skupe za prosječnog potrošača s obzirom na korištenje uslugama developera nekretninskih projekata. Međutim, valja navesti da u tržišnom gospodarstvu za velik broj aktivnosti postoji potreba financiranja ili investiranja, tako da se financijske usluge mogu po naravi povezivati s većinom tih aktivnosti, a ne samo s aktivnostima developera nekretninskih projekata (vidjeti u tom smislu presudu METRO, t. 38. *supra*, EU:T:2013:375, t. 47. do 49.).

62 Stoga valja smatrati da veza između usluga developera nekretninskih projekata i financijskih usluga nije sama po sebi dovoljno uska da bi navela relevantnu javnost, odnosno u predmetnom slučaju prosječnog potrošača, koji može imati osobito visoku razinu pažnje, na mišljenje da isti poduzetnik pruža te usluge (vidjeti u tom smislu presudu METRO, t. 38. *supra*, EU:T:2013:375, t. 50.).

63 Taj zaključak ne može se dovesti u pitanje tužiteljevim argumentom prema kojem se usluge developera nekretninskih projekata pružaju istim distribucijskim kanalom kao i financijske usluge na koje se odnose raniji žigovi. Naime, valja navesti da se usluge koje pruža developer nekretninskih projekata u pravilu ne pružaju u istim poslovnim prostorijama kao i financijske usluge. Usto, treba istaknuti da se dokumenti koje je u potporu toj tezi tužitelj dostavio u upravnom postupku ne odnose na aktivnost developera nekretninskih projekata (prilog 5.).

64 Taj se zaključak također ne može dovesti u pitanje tužiteljevim argumentom prema kojem uska veza komplementarnosti između usluga poduzetnika u sektoru nekretnina i financijskih usluga proizlazi iz napomene s objašnjenjem uz razred 36. Naime, samo čitanje napomene s objašnjenjem uz razred 36. omogućuje da se utvrdi da, iako su usluge „leasinga nekretnine“ i „usluge upravitelja nekretninama, odnosno usluge iznajmljivanja, procjene nekretnina ili davalaca novca“ dio razreda 36., one čine različite podrubrike od one „usluga u vezi s financijskim ili monetarnim poslovima“, koja osobito obuhvaća „usluge svih bankarskih zavoda ili institucija povezanih s njima“, „usluge kreditnih zavoda koji nisu banke“ i „usluge posrednika za poslove s vrijednosnim papirima i dobrima“, tako da napomena s objašnjenjem uz razred 36. nije takve naravi da se njome uspostavlja uska veza između financijskih usluga, na koje se odnose raniji žigovi, i usluga developera nekretninskih projekata, na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju.

65 Konačno, valja podsjetiti da, u skladu sa stavkom 4. pravilom 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice (SL L 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 84.), „[k]lasifikacija proizvoda i usluga služi samo u administrativne svrhe“ i, dakle, „proizvodi i usluge ne trebaju se smatrati međusobno sličnima na temelju toga što se pojavljuju u istom razredu prema Nicanskoj klasifikaciji, a ne trebaju se ni smatrati međusobno različitima na temelju toga što se pojavljuju u različitim razredima prema Nicanskoj klasifikaciji“.

66 Iz toga slijedi da žalbeno vijeće OHIM-a nije pogriješilo kada je smatralo da su usluge developera nekretninskih projekata, na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju, po svojoj naravi različite od financijskih usluga, na koje se odnose tužiteljevi raniji žigovi.

67 S obzirom na to utvrđenje, nije potrebno ispitati tužiteljev prigovor koji se temelji na pogrešnom sužavanju namjene usluga na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju.

– Nepostojanje sličnosti između usluga „razvijanja koncepata iskorištavanja“ i „financijskih usluga“

68 Tužitelj ističe da su usluge „razvijanja koncepata iskorištavanja“ bliske „financijskim uslugama“ kao što su to „usluge developera nekretninskih projekata“, s obzirom na to da su, prema njegovu mišljenju, razvijanje i upravljanje nekretninama dva oblika iste aktivnosti, za koja su oba nužni financijski savjeti i rješenja financiranja. Tužitelj se stoga ograničuje na upućivanje na argumente koje je izložio u odnosu na sličnost između usluga developera nekretninskih projekata i „financijskih usluga“.

69 Međutim, s obzirom na to da su potonji argumenti već odbijeni u točkama 45. do 67. ove presude, Opći sud može samo utvrditi da, u odsutnosti drugih argumenata koji se odnose na usluge „razvijanja koncepata iskorištavanja“, tužitelj nije dokazao da je žalbeno vijeće OHIM-a počinilo pogrešku time što je zaključilo da ne postoji sličnost između tih usluga i „financijskih usluga“ na koje se odnose tužiteljevi raniji žigovi.

70 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, valja utvrditi da je žalbeno vijeće OHIM-a pravilno smatralo da usluge na koje se odnose tužiteljevi raniji žigovi nisu slične uslugama za koje je bila podnesena prijava za registraciju žiga AGRI.CAPITAL.

Razlikovni karakter tužiteljevih ranijih žigova i sličnost suprotstavljenih znakova

71 U pobijanoj odluci žalbeno vijeće OHIM-a zaključilo je da nije bio ispunjen jedan od kriterija za primjenu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, to jest sličnost usluga, i da slijedom toga nije mogla postojati vjerojatnost dovođenja u zabludu, a da pritom nije ispitan razlikovni karakter ranijih žigova ni sličnost suprotstavljenih znakova.

72 Tužitelj ističe da se svaka razlika između usluga na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava za registraciju i ranijih žigova u okviru sveobuhvatne ocjene može kompenzirati vrlo visokim stupnjem vizualne sličnosti i fonetske istovjetnosti između tih žigova, tako da bi, suprotno onome što je smatralo žalbeno vijeće OHIM-a, postojala vjerojatnost dovođenja u zabludu između suprotstavljenih žigova u smislu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

73 OHIM i intervenijent osporavaju tužiteljeve argumente.

74 U tom pogledu dovoljno je istaknuti da, kako je to navedeno u gornjoj točki 24., na temelju članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, postojanje vjerojatnosti dovođenja javnosti u zabludu na državnom području na kojem je zaštićen raniji žig treba ocjenjivati uzimajući u obzir kumulativne okolnosti, to jest sličnost ili istovjetnost suprotstavljenih žigova, s jedne strane, i sličnost ili istovjetnost proizvoda ili usluga redom obuhvaćenih navedenim žigovima.

75 Stoga, suprotno onome što tvrdi tužitelj, nepostojanje sličnosti između usluga na koje su se odnosili raniji žigovi i onih za koje je podnesena prijava za registraciju žiga AGRI.CAPITAL, utvrđena u gornjoj točki 70., ne može se u svrhu ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu kompenzirati sličnošću između suprotstavljenih žigova, neovisno o tome je li ona visokog stupnja (vidjeti u tom smislu rješenje od 9. ožujka 2007., Alecansan/OHIM, C-196/06 P, EU:C:2007:159, t. 24. do 26.).

76 S obzirom na sva prethodna razmatranja, žalbeno vijeće OHIM-a pravilno je zaključilo da, s obzirom na nepostojanje sličnosti između usluga obilježenih suprotstavljenim žigovima, nije bio ispunjen jedan od kriterija za primjenu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 i da, slijedom toga, između navedenih žigova nije mogla postojati vjerojatnost dovođenja u zabludu.

77 Iz toga slijedi da je tužiteljev jedini tužbeni razlog neosnovan i da stoga tužbu treba odbiti.

Troškovi

78 U skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, snosit će, osim vlastitih troškova, troškove OHIM-a i one intervenijenta, sukladno njihovu zahtjevu.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (osmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društvu AgriCapital Corp. nalaže se snošenje troškova.

Gratsias Kancheva Wetter

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 10. lipnja 2015.

Potpisi